

Brüsszel, 2020. december 17.
(OR. en)

14171/20

Intézményközi referenciaszám:
2020/0036(COD)

ENV 823
CLIMA 359
TELECOM 272
DIGIT 155
ENER 505
COMPET 646
RECH 534
MI 584

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	14004/20
Biz. dok. sz.:	6547/20; 10868/20
Tárgy:	Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és az (EU) 2018/1999 rendelet (az európai klímarendelet) módosításáról – Általános megközelítés

Tájékoztatás céljából mellékelten továbbítjuk a delegációknak a fent említett javaslat szövegét, amellyel kapcsolatban a Tanács (Környezetvédelem) a 2020. december 17-i ülésén általános megközelítést alakított ki.

Az elnökségi szöveg előző változatához (14004/20) képest a Tanácsban folytatott megbeszélések eredményeként tett változtatásokat félkövér és aláhúzott betűtípus jelöli (10. o.). A bizottsági javaslat korábbi módosításait aláhúzás, a törölt szövegrészeket pedig [...] jelöli.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és az (EU) 2018/1999 rendelet (az európai klímarendelet) módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen 192. cikkének (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

¹ HL C [...], [...], [...] o.

² HL C 324., 2020.10.1., 58. o.

mivel:

- (1) A Bizottság 2019. december 11-i, „Az európai zöld megállapodás” című közleményében³ új növekedési stratégiát határozott meg az EU számára, amelynek célja, hogy az EU-t modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággal rendelkező méltányos és virágzó társadalommá alakítsa át, ahol 2050-re megszűnik a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás, és a gazdaság növekedése nem erőforrásfüggő. A stratégia célja továbbá az EU természeti tőkéjének védelme, megőrzése és fejlesztése, valamint a polgárok egészségének és jóllétének védelme a környezettel kapcsolatos kockázatokkal és hatásokkal szemben. Ugyanakkor az átállásnak méltányosnak és inkluzívnak kell lennie, hogy a folyamatból senki ne maradjon ki.
2. Az Éghajlatváltozási Kormányközi Testületnek (a továbbiakban: IPCC) az iparosodás előtti szinthez képest mért 1,5 °C-os globális hőmérséklet-emelkedés hatásairól és a kapcsolódó globális üvegházhatásúgáz-kibocsátási pályákról szóló különjelentése⁴ szilárd tudományos alapot nyújt az éghajlatváltozás kezeléséhez, továbbá alátámasztja, hogy erőteljesebb éghajlat-politikai fellépésre van szükség. Megerősíti, hogy sürgősen csökkenteni kell az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, valamint hogy az éghajlatváltozásnak betudható hőmérséklet-emelkedés mértékét 1,5 °C-ra kell korlátozni, különösen annak érdekében, hogy csökkenjen a szélsőséges időjárási események valószínűsége. A biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform (a továbbiakban: IPBES) 2019-es globális értékelő jelentése⁵ szerint világszerte csökken a biológiai sokféleség, melynek harmadik legjelentősebb okozója az éghajlatváltozás⁶.

³ A Bizottság közleménye – Az európai zöld megállapodás, COM(2019) 640 final, 2019. december 11.

⁴ Éghajlatváltozási Kormányközi Testület, 2018: *Global Warming of 1.5°C. An IPCC Special Report on the impacts of global warming of 1.5°C above pre-industrial levels and related global greenhouse gas emission pathways, in the context of strengthening the global response to the threat of climate change, sustainable development, and efforts to eradicate poverty* (IPCC, 2018: Az 1,5 °C-os globális felmelegedés. Az IPCC különjelentése az iparosodás előtti szinthez képest mért 1,5 °C-os globális hőmérséklet-emelkedés hatásairól és a kapcsolódó globális üvegházhatásúgáz-kibocsátási pályákról, összefüggésben az éghajlatváltozás veszélyeire adott globális válasz megerősítésével, a fenntartható fejlődéssel és a szegénység felszámolására irányuló erőfeszítésekkel.) [Masson-Delmotte, V., P. Zhai, H.-O. Pörtner, D. Roberts, J. Skea, P.R. Shukla, A. Pirani, W. Moufouma-Okia, C. Péan, R. Pidcock, S. Connors, J.B.R. Matthews, Y. Chen, X. Zhou, M.I. Gomis, E. Lonnoy, T. Maycock, M. Tignor és T. Waterfield (szerk.)].

⁵ A biológiai sokféleséggel és az ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform (IPBES, 2019): *Global Assessment on Biodiversity and Ecosystem Services*. (Globális értékelő jelentés a biológiai sokféleségről és az ökoszisztéma-szolgáltatásokról).

⁶ Európai Környezetvédelmi Ügynökség: Európai környezet – helyzetkép és kilátások 2020-ban (Luxembourg: az Európai Unió Kiadóhivatala, 2019).

- (3) A hosszú távú célkitűzés rögzítése alapvető fontosságú a gazdasági és társadalmi átalakulás, a munkahelyteremtés, a növekedés és az Egyesült Nemzetek fenntartható fejlődési céljainak teljesítése, valamint az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Felelős Konferenciája 21. ülését követően létrejött, az éghajlatváltozásról szóló 2015. évi Párizsi Megállapodásban (a továbbiakban: Párizsi Megállapodás) meghatározott hőmérsékleti cél felé való méltányos és költséghatékony elmozdulás szempontjából.
- (4) A Párizsi Megállapodás azt a hosszú távú célt tűzte ki, hogy az iparosodás előtti szinthez viszonyított globális hőmérséklet-emelkedés mértéke határozottan 2 °C alatt maradjon, törekedve arra, hogy 1,5 °C-ra korlátozódjon⁷. A megállapodás emellett kiemeli az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásaihoz való alkalmazkodás jelentőségét⁸, valamint annak fontosságát, hogy a tőkeáramlás igazodjon az alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens fejlesztésre irányuló folyamatokhoz⁹.
- (5) Az Unió és a tagállamok éghajlat-politikai fellépésének célja, hogy a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend összefüggésében és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek megvalósítására törekedve megvédje az embereket, a bolygónkat, jóllétünket, boldogulásunkat, egészségünket, élelmiszerrendszereinket, valamint az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség integritását az éghajlatváltozás jelentette kockázatokkal szemben, bolygónk tűrőképességének határain belül a lehető legjobb életszínvonalat érje el, valamint növelje az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciát és csökkentse a társadalom éghajlatváltozásnak való kiszolgáltatottságát.
- (6) A klímasemlegesség megvalósításához valamennyi olyan gazdasági ágazatnak hozzá kell járulnia[...], amelyek esetében a kibocsátást vagy az üvegházhatásúgáz-elnyelést az uniós jog szabályozza. [...]
- (6a) Tekintettel az energiatermelés és -fogyasztás üvegházhatásúgáz-kibocsátásra gyakorolt hatásának jelentőségére, a jól működő belső energiapiacra alapuló, biztonságos, fenntartható, megfizethető és biztonságos energiarendszerre való átállás alapvető fontossággal bír. A digitális transzformáció, a technológiai innováció, a kutatás és a fejlesztés szintén fontos mozgatórugói a klímasemlegességi célkitűzés elérésének.

⁷ A Párizsi Megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja.

⁸ A Párizsi Megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja.

⁹ A Párizsi Megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja.

- (7) Az Unió ambiciózus éghajlat-politikát folytat, és keretszabályozást vezetett be a 2030-ra kitűzött üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési cél elérése érdekében. Az e cél megvalósítását szolgáló jogszabályok közé tartozik többek között a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁰, amely létrehozza az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerét, az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹¹, amely meghatározza a 2030-ig teljesítendő éves tagállami üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célokat, valamint az (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹², amely előírja a tagállamok számára, hogy hozzák egyensúlyba a földhasználathoz, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátást és -elnyelést.
- (8) Ezenfelül a Bizottság a „Tiszta bolygót mindenkinek – Európai hosszú távú stratégiai jövőkép egy virágzó, modern, versenyképes és klímasemleges gazdaságról” című, 2018. november 28-i közleményében olyan jövőképet vázolt fel, amellyel szociálisan méltányos és költséghatékony átállás révén az Unióban 2050-re elérhetővé válik az üvegházhatásúgáz-kibocsátás nulla nettó szintje.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/841 rendelete (2018. május 30.) a földhasználathoz, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 1. o.).

- (9) Az Unió a „Tiszta energia minden európainak” csomag¹³ révén ambiciózus dekarbonizációs menetrendet követ, mégpedig elsősorban kiépítve az erőteljes energiauniót – ideértve a 2012/27/EU¹⁴ és az (EU) 2018/2001¹⁵ európai parlamenti és tanácsi irányelvben 2030-ra kitűzött energiahatékonysági és megújulóenergia-alkalmazási célok érvényesítését is –, másodsorban pedig megerősítve a vonatkozó jogszabályokat, többek között a 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹⁶.
- (10) Az Unió globális vezető szerepet tölt be a klímasemlegességre való átállásban, és szilárd elhatározása, hogy a rendelkezésére álló valamennyi eszköz – köztük a klímadiplomácia – révén elősegítse a fokozott globális törekvéseket és megerősítse az éghajlatváltozásra adott globális választ.
- (10a) Az Uniónak 2050 után is folytatnia kell éghajlat-politikai fellépését és meg kell őriznie nemzetközi vezető szerepét ezen a területen annak érdekében, hogy a Párizsi Megállapodásban meghatározott hőmérsékleti célok teljesítésére törekedve és az IPCC tudományos értékeléseit követve megvédje az embereket és a bolygónkat az éghajlatváltozás veszélyeitől.

¹³ COM(2016) 860 final, 2016. november 30.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

- (11) Az Európai Parlament a klímasemleges társadalom legkésőbb 2050-ig való szükségszerű megvalósítását kérte, és azt, hogy tegyék ezt európai sikertörténeté¹⁷, továbbá megállapította, hogy éghajlati és környezeti vészhelyzet áll fenn¹⁸. Az Európai Tanács a 2019. december 12-i következtetéseiben¹⁹ jóváhagyta azt a célkitűzést, hogy az EU a Párizsi Megállapodásban kitűzött célokkal összhangban 2050-re klímasemleges legyen, és emellett elismerte, hogy a költséghatékony, méltányos, valamint társadalmilag kiegyensúlyozott és igazságos átmenet biztosítása érdekében megfelelő eszközöket, ösztönzőket, támogatást és beruházásokat magában foglaló, valamint minden tagállam számára előnyös támogató keretet kell létrehozni, amely lehetővé teszi a kiindulási pontok tekintetében eltérő nemzeti körülmények figyelembevételét. Azt is megállapította, hogy az átálláshoz jelentős köz- és magánberuházásokra lesz szükség. [...] Az EU 2020. március 6-án az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye elé terjesztette az alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátást támogató, hosszú távú fejlesztési stratégiáját, [...] amelyet a Tanács előzőleg elfogadott.
- (12) Az Uniónak arra kell törekednie, hogy az Unión belül 2050-re egyensúly alakuljon ki az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, egész gazdaságra kiterjedő, forrásonkénti kibocsátásai és nyelőnkénti eltávolításai között. A nyelők közé az üvegházhatású gázok UNFCCC-jegyzékében ismertetett természetes és technológiai megoldások tartoznak. [...] A szén-dioxid-leválasztáson és -tároláson (CCS) és a szén-dioxid-leválasztáson és -hasznosításon (CCU) alapuló megoldások szerepet játszhatnak a dekarbonizációban, különösen ami az ilyen technológiát választó tagállamokban az ipari kibocsátások csökkentését illeti. Az Unió egészére vonatkozó, 2050-re teljesítendő klímasemlegességi célkitűzés teljesítésére a tagállamoknak közösen kell törekedniük, és a tagállamoknak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak meg kell tenniük a célkitűzés eléréséhez szükséges intézkedéseket. Az uniós szintű intézkedések a célkitűzés eléréséhez szükséges intézkedések fontos részét fogják képezni.

¹⁷ Az Európai Parlament 2020. január 15-i állásfoglalása az európai zöld megállapodásról (2019/2956(RSP)).

¹⁸ Az Európai Parlament 2019. november 28-i állásfoglalása az éghajlati és környezeti vészhelyzetről (2019/2930(RSP)).

¹⁹ Az Európai Tanács 2019. december 12-i ülésén elfogadott következtetések, EUCO 29/19, CO EUR 31, CONCL 9.

- (12a) Az Európai Tanács a 2007. március 8–9-i következtetéseiben jóváhagyta az Unió 2020-ra teljesítendő üvegházhatásúgáz-kibocsátási célját, a 2014. október 23–24-i következtetéseiben pedig a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretet. E rendeletnek a 2040-re teljesítendő uniós éghajlat-politikai cél meghatározásáról szóló rendelkezései [...] nem érintik az Európai Tanácsnak a Szerződésekben meghatározott azon szerepét, hogy az uniós éghajlatpolitika kidolgozása tekintetében meghatározza az általános politikai irányvonalat és prioritásokat.
- (13) [...] *((átkerült az új (10a) preambulumbekzdésbe))*
- (14) Az alkalmazkodás kulcsfontosságú eleme az éghajlatváltozásra adott hosszú távú globális válasznak. Következésképpen a tagállamoknak és az Uniónak a Párizsi Megállapodás 7. cikke értelmében növelniük kell az alkalmazkodóképességet, erősíteniük kell a rezilienciát, csökkenteniük kell az éghajlatváltozásnak való kiszolgáltatottságot, és maximalizálniuk kell az egyéb [...] szakpolitikákkal kapcsolatos járulékos előnyöket. A tagállamoknak nemzeti szintű átfogó alkalmazkodási stratégiákat és terveket kell elfogadniuk. Az EU-nak kedvező szabályozási környezet kialakítására kell törekednie az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó tagállami szakpolitikák és intézkedések tekintetében. Ahhoz, hogy javuljon az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás képessége, a gazdaság és a társadalom valamennyi ágazatának közös erőfeszítéseket kell tennie, valamint biztosítani kell a szakpolitikai koherenciát és egységességet minden vonatkozó európai jogszabály és szakpolitika tekintetében.
- (14a) Az ökoszisztémák, a lakosság és a gazdaságok az EU valamennyi régiójában az éghajlatváltozás olyan jelentős hatásainak lesznek kitéve, mint a szélsőséges meleg, az áradások, az aszályok, a vízhiány, a tengerszint emelkedése, az olvadó gleccserek, az erdőtüzek, a széltörések és a mezőgazdasági veszteségek. A közelmúlt szélsőséges eseményei máris jelentősen befolyásolták az ökoszisztémákat, és hatással voltak az erdők és a mezőgazdasági területek szénmegkötési és szén-dioxid-tárolási kapacitásaira. Az alkalmazkodóképesség és a reziliencia növelése segít az éghajlatváltozás hatásainak minimálisra csökkentésében és az elkerülhetetlen hatások szociálisan kiegyensúlyozott kezelésében. Az ilyen jellegű hatásokra való korai felkészülés költséghatékony, és egyben jelentős járulékos előnyökkel járhat az ökoszisztémák, az egészség és a gazdaság szempontjából. [...] A természet alapú megoldások különösen kedvezőek lehetnek az éghajlatváltozás mérséklése, az ahhoz való alkalmazkodás és a biológiai sokféleség védelme szempontjából.

- (15) A klímasemlegességi célkitűzés eléréséhez szükséges uniós és nemzeti szintű intézkedések meghozatalakor a tagállamoknak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak figyelembe kell vennie a klímasemlegességre való átállás hozzájárulását a polgárok jóllétéhez, a társadalom prosperitásához és a gazdaság versenyképességéhez; az energia- és élelmezésbiztonságot és ezek megfizethetőségét; a tagállamok közötti és azokon belüli méltányosságot és szolidaritást, tekintettel gazdasági képességeikre, nemzeti körülményeikre – például a szigetek sajátosságaira – és a hosszú távon bekövetkező konvergencia iránti igényre; a méltányos és társadalmilag igazságos átállás igényét; az elérhető legjobb tudományos eredményeket, különösen az IPCC által közzétett megállapításokat; az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatok beruházási és tervezési döntésekbe való integrálásának igényét; a költséghatékonyságot és a technológiasemlegességet az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése és elnyelése, valamint a reziliencia megerősítése összefüggésében; a környezeti integritás és a törekvések alakulását.
- (16) A klímasemlegességre való átálláshoz a teljes szakpolitikai spektrumnak változnia kell, és mind a gazdaság összes ágazatának, mind a társadalom egészének közös erőfeszítésére is szükség van, amint azt a Bizottság „Az európai zöld megállapodás” című közleménye is alátámasztja. Az Európai Tanács a 2019. december 12-i következtetéseiben rámutatott, hogy minden releváns uniós jogszabálynak és szakpolitikának összhangban kell lennie a klímasemlegességi célkitűzés megvalósításával, és hozzá kell járulnia ahhoz, tiszteletben tartva az egyenlő versenyfeltételeket, továbbá felkérte a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy ehhez szükség van-e a hatályos szabályok kiigazítására.

(17) Amint azt az európai zöld megállapodásról szóló közleményében bejelentette, a Bizottság – átfogó hatásvizsgálat alapján, valamint az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelettel²⁰ összhangban a Bizottságnak benyújtott integrált nemzeti energia- és klímatervekről készített bizottsági elemzés figyelembevételével – „Az EU 2030-ra vonatkozó éghajlatvédelmi törekvésének fokozása – Beruházás a klímasemleges jövőbe az európai polgárok érdekében” című közleményében²¹ értékelte az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2030-ig történő csökkentésére vonatkozó uniós célt. A 2050-ig tartó időszakra vonatkozó klímasemlegességi célkitűzésre figyelemmel 2030-ig csökkenteni kell az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását, illetve fokozni kell az elnyelést oly módon, hogy a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás – tehát az elnyelések levonása utáni kibocsátás – az EU területén és gazdaságának egészében 2030-ig legalább 55 %-kal csökkenjen az 1990-es szinthez képest. Az Európai Tanács a 2020. december 10–11-i következtetéseiben jóváhagyta ezt a célértéket. Emellett kezdeti iránymutatással szolgált annak megvalósítására vonatkozóan. Ez a 2030-ra teljesítendő új uniós éghajlat-politikai célérték az (EU) 2018/1999 rendelet 2. cikkének 11. pontja alkalmazásában egy későbbiekben elfogadott cél, ezért felváltja a szóban forgó pontban az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozó, 2030-ra az Unió egészében teljesítendő célt. Ezenfelül a Bizottságnak 2021. június 30-ig meg kell vizsgálnia, hogy a 2030-ra teljesítendő éghajlat-politikai célértéket végrehajtó vonatkozó uniós jogszabályokat miként kellene módosítani annak érdekében, hogy a nettó kibocsátás említett csökkentését el lehessen érni.

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK, a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

²¹ COM(2020) 562.

(18) A Bizottságnak – a 7. cikkben meghatározott információk és többek között az (EU) 2018/1999 rendeletnek megfelelően benyújtott és bejelentett információk alapján – rendszeresen értékelnie kell az előrehaladást annak biztosítása érdekében, hogy az Unió és a tagállamok továbbra is jó úton haladjanak a klímasemlegességi célkitűzés elérése felé, és eredményeket érjenek el az alkalmazkodás terén. Annak érdekében, hogy időben elő lehessen készíteni a Párizsi Megállapódás 14. cikkében említett globális értékelést, a bizottsági értékelés eredményeit 2023-tól kezdve ötévente, szeptember 30-ig kell közzétenni. Ez azt jelenti, hogy az említett rendelet 35. cikke és 29. cikkének (5) bekezdése szerinti jelentéseket, valamint – az érintett években – a 29. cikk (1) bekezdése és a 32. cikk szerinti kapcsolódó jelentéseket a bizottsági értékelés eredményével egy időben kell benyújtani az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A Bizottságnak a Szerződésekkel összhangban meg kell tennie a szükséges intézkedéseket, amennyiben a klímasemlegességi célkitűzés teljesítése, illetve az alkalmazkodás terén a tagállamok közösen elért eredményei nem kielégítőek vagy az uniós intézkedések nem állnak összhangban a klímasemlegességi célkitűzéssel, illetve nem bizonyulnak megfelelőnek az alkalmazkodóképesség fokozása, a reziliencia megerősítése és a kiszolgáltatottság csökkentése szempontjából. A Bizottságnak hasonlóképpen rendszeresen értékelnie kell a vonatkozó nemzeti intézkedéseket, és ha arra a következtetésre jut, hogy valamely tagállam intézkedései nincsenek összhangban a klímasemlegességi célkitűzéssel vagy nem bizonyulnak megfelelőnek az alkalmazkodóképesség fokozása, a reziliencia megerősítése és az éghajlatváltozással szembeni kiszolgáltatottság csökkentése szempontjából, ajánlásokat kell kiadnia.

(19) A Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy átfogó és objektív értékelését a független szakértők széles körétől származó, a legfrissebb tudományos, technikai és társadalmi-gazdasági eredményeket figyelembe vevő releváns információkra alapozza, ideértve a tagállamok által benyújtott információkat és beszámolókat, az Európai Környezetvédelmi Ügynökség jelentéseit, a rendelkezésre álló legjobb tudományos bizonyítékokat, köztük az IPCC jelentéseit, valamint a Kopernikusz uniós Föld-megfigyelési program által szolgáltatott Föld-megfigyelési adatokat. A Bizottságnak ezenkívül egy olyan indikatív, lineáris teljesítési pálya alapján kell elkészítenie értékelését, amely a 2030-ra és 2040-re teljesítendő uniós éghajlat-politikai célokat – annak elfogadását követően – összeköti az Unió klímasemlegességi célkitűzésével, továbbá indikatív eszközként szolgál az uniós klímasemlegességi célkitűzés elérése irányában tett kollektív előrelépés becsléséhez és értékeléséhez. Az indikatív, lineáris teljesítési pálya nem befolyásol semmilyen, a 2040-re teljesítendő uniós éghajlat-politikai cél meghatározására irányuló döntést. Figyelembe véve, hogy a Bizottság elkötelezte magát annak feltárása mellett, hogy az európai zöld megállapodással összefüggésben miként használhatja fel a közszektor az uniós taxonómiát, az említett információknak az (EU) 2020/852 rendelettel²² [a taxonómiai rendelettel] összhangban ki kell terjedniük a környezeti szempontból fenntartható uniós és tagállami beruházásokkal kapcsolatos információkra is, amint ezek rendelkezésre fognak állni. A Bizottságnak, amennyire lehetséges, európai statisztikák és adatok használatára kell törekednie, szakértői vizsgálat bevonásával. Az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek – adott esetben és éves munkaprogramjával összhangban – segítenie kell a Bizottság munkáját.

(20) A polgárok és a közösségek jelentős szerepet játszanak a klímasemlegesség irányába történő elmozdulás motorjaként, ezért elő kell segíteni a nyilvánosság és a társadalom éghajlat-politikai fellépésekbe való intenzív bevonását. A Bizottságnak ebből adódóan a társadalom minden részével együtt kell működnie a klímasemleges és az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens társadalom érdekében való aktív szerepvállalásuk és a társadalmi fellépés előmozdítása céljából, többek között az európai éghajlati paktum elindítása révén.

²² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).

- (21) A kiszámíthatóság és a bizalom minden gazdasági szereplő – köztük a vállalkozások, a munkavállalók, a beruházók és a fogyasztók – számára való megteremtése, továbbá az évek során az üvegházhatásúgáz-kibocsátás fokozatos csökkentésének, valamint a klímasemlegességre való átállás visszafordíthatatlanságának biztosítása érdekében a Bizottságnak – legkésőbb hat hónappal a Párizsi Megállapodás alapján elvégzett első globális értékelést követően – adott esetben egy 2040-re teljesítendő, köztes uniós éghajlat-politikai célt kell meghatározni. A Bizottság – az 5. és a 6. cikkben említett értékelések megállapításait, valamint a globális értékelés eredményeit és a – többek között a nemzetileg meghatározott hozzájárulások közös időkereteivel kapcsolatos – nemzetközi fejleményeket figyelembe véve – javaslatokat tehet a köztes cél felülvizsgálatára[...].
- (22) A jogalkotás minőségének javítására vonatkozó elvek melletti elkötelezettségével összhangban az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése tekintetében a Bizottságnak törekednie kell az uniós eszközök koherenciájára. A klímasemlegességi célkitűzés teljesítése terén tett előrelépés mérésére szolgáló rendszerhez és a célkitűzés érdekében hozott intézkedések következetességéhez az (EU) 2018/1999 rendeletben meghatározott irányítási keret szolgál alapul, amely figyelembe veszi az energiaunió mind az öt dimenzióját. Lényeges, hogy a rendszeres jelentéstétel rendszerét és a Bizottság által a jelentés alapján folytatott értékelés és fellépés ütemezését hozzá kell igazítani a tagállamokra vonatkozó, az (EU) 2018/1999 rendeletben meghatározott információbenyújtási és beszámolási követelményekhez. Az (EU) 2018/1999 rendeletet ezért módosítani kell annak érdekében, hogy vonatkozó rendelkezései tartalmazzák a klímasemlegességi célkitűzést.
- (23) Az éghajlatváltozás jellegéből adódóan határokon átnyúló kihívás, így uniós szinten összehangolt fellépésre van szükség a nemzeti szakpolitikák hatékony kiegészítéséhez és megerősítéséhez. Mivel e rendelet céljait, nevezetesen az Unió klímasemlegességének 2050-re való teljesítését, a tagállamok önállóan nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a rendelet terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy és hatály

E rendelet keretet hoz létre az emberi eredetű, forrásonkénti üvegházhatásúgáz-kibocsátás visszafordíthatatlan és fokozatos csökkentése és a [...]nyelőkénti eltávolítás Unió-szerte történő fokozása érdekében.

E rendelet a Párizsi Megállapodás 2. cikkében meghatározott hosszú távú hőmérsékleti cél elérése érdekében rögzíti az Unióban 2050-re kötelezően megvalósítandó klímasemlegességi célkitűzést, és a Párizsi Megállapodás 7. cikkében meghatározott globális alkalmazkodási cél elérése érdekében megteremti az eredmények elérésére szolgáló keretet. Meghatározza továbbá az Unión belüli nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése tekintetében 2030-ra teljesítendő kötelező uniós éghajlat-politikai célt.

E rendelet az (EU) 2018/1999 rendelet V. mellékletének 2. részében felsorolt üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és [...]nyelőkénti eltávolítására alkalmazandó.

2. cikk

Klímasemlegességi célkitűzés

- (1) Az uniós jogban szabályozott üvegházhatású gázok kibocsátását és elnyelését az Unión belül legkésőbb 2050-ig egyensúlyba kell hozni, melynek következtében a kibocsátások az említett időpontra elérik a nulla nettó szintet.
- (2) Az érintett uniós intézmények és a tagállamok uniós, illetve nemzeti szinten megteszik azokat a szükséges intézkedéseket, amelyeknek köszönhetően közösen teljesíthető az (1) bekezdésben meghatározott klímasemlegességi célkitűzés, mindeközben szem előtt tartják a tagállamok közötti méltányosság és szolidaritás egyidejű előmozdításának, valamint az említett célkitűzés költséghatékony elérésének [...]a fontosságát.
- (3) [...]
- (4) [...]

3. cikk

Köztes éghajlat-politikai célok

(1) A 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott klímasemlegességi célkitűzés elérése érdekében a 2030-ra teljesítendő kötelező uniós éghajlat-politikai cél az Unión belüli nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás – tehát az elnyelések levonása utáni kibocsátás – legalább 55 %-os csökkentése 2030-ig az 1990-es szinthez képest.

(2) A Bizottság 2021. június 30-ig felülvizsgálja a vonatkozó uniós jogszabályokat annak érdekében, hogy teljesíthető legyen az (1) bekezdés szerinti célérték, és megvalósuljon a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott klímasemlegességi célkitűzés, valamint mérlegeli a szükséges intézkedések meghozatalát, többek között jogalkotási javaslatoknak a Szerződésekkel összhangban történő elfogadását.

E felülvizsgálat és a jövőbeli felülvizsgálatok keretében a Bizottság különösen azt értékeli, hogy az uniós jog alapján rendelkezésre állnak-e megfelelő eszközök és ösztönzők a szükséges beruházások mozgósításához, és szükség esetén intézkedéseket javasol.

(2a) A 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott klímasemlegességi célkitűzés elérése céljából egy 2040-re teljesítendő, Unió-szerte érvényes éghajlat-politikai célt kell kitűzni. Ennek érdekében legkésőbb a Párizsi Megállapodás 14. cikkében említett első globális értékelést követő hat hónapon belül – adott esetben és figyelembe véve az 5. és 6. cikkben említett értékelések megállapításait és a globális értékelés eredményét – a Bizottság az e rendelet annak érdekében történő módosítására irányuló javaslatot nyújt be, hogy a rendeletben szerepeljen a 2040-re vonatkozó uniós éghajlat-politikai cél.

- (3) A 2040-re teljesítendő uniós éghajlat-politikai célra vonatkozó, a (2a) bekezdés szerinti javaslat esetén a Bizottság a következőket mérlegeli:
- a) költséghatékonyság és gazdasági hatékonyság;
 - b) az Unió gazdaságának versenyképessége;
 - c) a rendelkezésre álló legjobb technológia;
 - d) energiahatékonyság, az energia megfizethetősége, az energiaellátás biztonsága;
 - e) méltányosság és szolidaritás a tagállamok között és azokon belül;
 - f) az idővel bekövetkező környezeti hatékonyság és előrehaladás biztosításának szükségessége;
 - g) beruházási igények és lehetőségek;
 - h) a méltányos és társadalmilag igazságos átállás biztosításának szükségessége;
 - i) a Párizsi Megállapodás hosszú távú célkitűzéseinek és az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye végső céljának elérését szolgáló nemzetközi fejlemények és erőfeszítések;
 - j) a rendelkezésre álló legjobb és legfrissebb tudományos bizonyítékok, beleértve az IPCC legfrissebb jelentéseit is.
- (5) A második globális értékelést követő hat hónapon belül a Bizottság e rendelet 9a. cikkével összhangban javasolhatja a 2040-re teljesítendő uniós éghajlat-politikai cél felülvizsgálatát [...].
- (6) E cikk rendelkezéseit felül kell vizsgálni a nemzetközi fejlemények és a Párizsi Megállapodás hosszú távú célkitűzéseinek elérését célzó erőfeszítések fényében, tekintettel többek között a nemzetileg meghatározott hozzájárulásokra vonatkozó közös időkeretéről szóló nemzetközi megbeszélések eredményeire.

4. cikk

Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás

- (1) Az érintett uniós intézmények és a tagállamok a Párizsi Megállapodás 7. cikkével összhangban folyamatos előrelépésről gondoskodnak az alkalmazkodóképesség növelése, a reziliencia megerősítése és az éghajlatváltozásnak való kiszolgáltatottság csökkentése terén.
- (1a) Az érintett uniós intézmények és a tagállamok azt is biztosítják, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló szakpolitikák egymást kölcsönösen erősítsék az Unióban és a tagállamokban és járulékos előnyökkel járjanak az ágazati politikák számára, továbbá törekednek arra, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás szempontjait megfelelőbben integrálják valamennyi szakpolitikai területbe.
- (2) A tagállamok olyan alkalmazkodási stratégiákat és terveket dolgoznak ki és hajtanak végre, amelyek az éghajlatra és a kiszolgáltatottságra vonatkozó megbízható viszonyítási alapértékeken és eredményértékeléseken alapulnak [...].

5. cikk

Az Unió által elért eredmények és meghozott intézkedések értékelése

- (1) A Bizottság 2023. szeptember 30-ig, majd azt követően ötévente értékeli az (EU) 2018/1999 rendelet 29. cikkének (5) bekezdésében előírt értékeléssel együtt:
- a) a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott [...] klímasemlegességi célkitűzés teljesítése terén a tagállamok által közösen elért eredményeket;
 - b) a 4. cikkben említett alkalmazkodás terén a tagállamok által közösen elért eredményeket.

A Bizottság az értékelés következtetéseit az energiaunió helyzetéről szóló, az (EU) 2018/1999 rendelet 35. cikkének megfelelően az adott naptári évben elkészített jelentéssel együtt benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

- (2) A Bizottság 2023. szeptember 30-ig, majd azt követően ötévente felülvizsgálja:
- a) az uniós intézkedéseknek a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott [...]klímasemlegességi célkitűzéssel való összhangját;
 - b) az uniós intézkedéseknek [...]a 4. cikkben említett alkalmazkodás terén elért eredmények biztosításával való összhangját.
- (3) Amennyiben az (1) és (2) bekezdésben említett értékelés alapján a Bizottság úgy találja, hogy az uniós intézkedések nem állnak összhangban a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott klímasemlegességi célkitűzéssel, illetve az alkalmazkodás terén elérendő, a 4. cikkben említett eredmények biztosításával, vagy hogy a klímasemlegességi célkitűzés elérése vagy az alkalmazkodás terén elért, a 4. cikkben említett eredmények nem megfelelőek, [...] akkor a Szerződésekkel összhangban megteszi a szükséges intézkedéseket.
- (4) A Bizottság minden intézkedéstervezetet vagy jogalkotási javaslatot a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott [...] klímasemlegességi célkitűzés fényében értékeli az elfogadás előtt, és az értékelés eredményét az elfogadáskor nyilvánosságra hozza. A Bizottság azt is értékeli, hogy a szóban forgó intézkedéstervezet, illetve jogalkotási javaslat összhangban van-e alkalmazkodás terén elérendő, a 4. cikkben említett eredmények biztosításával.

6. cikk

A nemzeti intézkedések értékelése

- (1) A Bizottság 2023. szeptember 30-ig, majd azt követően ötévente értékeli:
- a) az (EU) 2018/1999 rendelet szerint benyújtott nemzeti energia- és klímatervek vagy kétévenkénti eredményjelentések alapján a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott klímasemlegességi célkitűzés teljesítése szempontjából relevánsnak ítélt nemzeti intézkedések összhangját az említett [...]célkitűzéssel;

- b) a 4. cikk (2) bekezdésében említett nemzeti alkalmazkodási stratégiákat figyelembe véve azt, hogy az érintett nemzeti intézkedések összhangban állnak-e az alkalmazkodás terén elérendő, a 4. cikkben említett előrelépés biztosításával.

A Bizottság az értékelés következtetéseit az energiaunió helyzetéről szóló, az (EU) 2018/1999 rendelet 35. cikkének megfelelően az adott naptári évben elkészített jelentéssel együtt benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

- (2) Amennyiben a Bizottság az 5. cikk (1) bekezdése szerint értékelt, közösen elért eredmények kellő figyelembevételével úgy találja, hogy valamely tagállam intézkedései nem állnak összhangban a [...] célkitűzéssel vagy nem állnak összhangban az alkalmazkodás terén elérendő, a 4. cikkben említett eredmények biztosításával, akkor ajánlásokat tehet az érintett tagállamnak. A Bizottság ezen ajánlásokat nyilvánosságra hozza.
- (3) A (2) bekezdésnek megfelelően tett ajánlás esetén a következő elvek alkalmazandók:
- a) az érintett tagállam kellő mértékben figyelembe veszi az ajánlást a tagállamok közötti, valamint az Unió és a tagállamok közötti szolidaritás szellemében;
- b) az érintett tagállam az (EU) 2018/1999 rendelet 17. cikkének megfelelően az ajánlás kiadásának évét követő évben benyújtott első eredményjelentésében meghatározza, milyen módon vette kellő mértékben figyelembe az ajánlást. Ha az érintett tagállam úgy dönt, hogy nem foglalkozik az ajánlással vagy annak egy jelentős részével, azt a Bizottság felé meg kell indokolnia;
- c) az ajánlásoknak ki kell egészíteniük az európai szemeszter keretében kiadott legutóbbi országspecifikus ajánlásokat.

A bizottsági értékelésre vonatkozó közös rendelkezések

- (-2) A Bizottság az 5. és 6 cikk szerinti első és második értékelését olyan indikatív, lineáris teljesítési pálya alapján készíti, amely kijelöli az uniós szintű nettó kibocsátáscsökkentéshez vezető utat, összekötve a 3. cikk (1) bekezdésében említett, 2030-ra vonatkozó uniós éghajlat-politikai célt a 2040-re teljesítendő uniós éghajlat-politikai céllal – annak elfogadását követően –, valamint a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott klímasemlegességi célkitűzéssel.
- (-1) A Bizottság ezt követően minden értékelését olyan indikatív, lineáris teljesítési pálya alapján készíti, amely összeköti a 2040-re teljesítendő uniós éghajlat-politikai célt – annak elfogadását követően – a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott klímasemlegességi célkitűzéssel.
- (1) A 6. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett nemzeti intézkedéseken kívül a Bizottság az 5. és 6. cikkben említett értékelését legalább a következőkre alapozza:
- a) az (EU) 2018/1999 rendelet értelmében benyújtott és bejelentett információk;
 - b) az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek (EEA) és a Bizottság Közös Kutatóközpontjának a (JRC) jelentései;
 - c) európai statisztikák és adatok, beleértve az uniós Föld-megfigyelési program (Kopernikusz) adatait, továbbá a kedvezőtlen éghajlati hatásokból eredő veszteségekkel kapcsolatban bejelentett és előre jelzett adatokat is, amennyiben rendelkezésre állnak; valamint
 - d) a rendelkezésre álló legjobb tudományos adatok, beleértve az IPCC, az IPBES és más nemzetközi [...] szervezetek legfrissebb jelentéseit is; valamint
 - e) a környezeti szempontból fenntartható uniós és tagállami beruházásokkal, többek között – amennyiben rendelkezésre állnak – az (EU) 2020/852 rendelettel [taxonómiai rendelet] összhangban álló beruházásokkal kapcsolatos további információk.

- (2) Az EEA éves munkaprogramjával összhangban segíti a Bizottságot az 5. és 6. cikkben említett értékelés elkészítésében.

8. cikk

A nyilvánosság részvétele

A Bizottság a társadalom minden részével együttműködik a klímasemleges és az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens társadalom megvalósítását célzó méltányos és társadalmilag igazságos átállás érdekében történő aktív szerepvállalás és társadalmi fellépés előmozdítása végett. A Bizottság minden szinten – többek között nemzeti, regionális és helyi szinten, valamint a szociális partnerekkel, az üzleti világgal, a polgárokkal és a civil társadalommal – elősegíti a bevált gyakorlatok cseréjét, és meghatározza az e rendelet célkitűzéseinek eléréséhez hozzájáruló intézkedéseket. Ezenkívül a Bizottság támaszkodhat az (EU) 2018/1999 rendelet 11. cikkének megfelelően a tagállamok által kialakított többszintű éghajlat- és energiapolitikai párbeszédre is.

9. cikk

[...] *(Törölt cikk)*

9a. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság a Párizsi Megállapodás minden egyes globális értékelése után hat hónapon belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, emellett benyújtja az e rendelet 5. és a 6. cikk alapján végzett értékelések összegzését is, figyelembe véve, hogy biztosítani kell a 2. cikk (1) bekezdésében említett klímasemlegességi cél felé mutató előrelépést, valamint a 4. cikkben említett, az alkalmazkodás terén elért haladással való összhangot. A Bizottság adott esetben a rendelet módosításáról szóló javaslatokat terjeszthet az Európai Parlament és a Tanács elé.

10. cikk

Az (EU) 2018/1999 rendelet módosításai

Az (EU) 2018/1999 rendelet a következőképpen módosul:

1. az 1. cikk (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az .../... rendelet [klímarendelet] 2. cikkében meghatározott uniós klímasemlegességi célkitűzésnek, az energiaunió célkitűzéseinek és céljainak, a 2021-től 2030-ig tartó első tízéves időszak tekintetében pedig különösen az Unió 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai céljainak elérésére szolgáló stratégiák és intézkedések végrehajtása;”

2. a 2. cikk 7. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„7. „előrejelzések”: az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelőnkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések, illetve az energiarendszer fejleményei, beleértve a legalább mennyiségi becsléseket is a jelentési évet közvetlenül követő hat olyan egymás utáni évre vonatkozóan, amelyek utolsó számjegye 0 vagy 5;”

3. a 3. cikk (2) bekezdésének f) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„f) az e bekezdés b) pontjában említett célkitűzések teljesítése érdekében tervezett szakpolitikák és intézkedések hatásainak értékelése, beleértve azok összhangját az .../... rendelet [klímarendelet] 2. cikkében meghatározott uniós klímasemlegességi célkitűzéssel, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás hosszú távú csökkentésének Párizsi Megállapodás szerinti célkitűzéseivel és a 15. cikkben említett hosszú távú stratégiákkal;”

4. a 8. cikk (2) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

„e) az a mód, ahogy a meglévő és tervezett szakpolitikák és intézkedések hozzájárulnak az .../... rendelet [klímarendelet] 2. cikkében meghatározott uniós klímasemlegességi célkitűzés megvalósításához.”;

5. a 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

Többszintű éghajlat- és energiapolitikai párbeszéd

Minden tagállam a nemzeti szabályok szerint gondoskodik a többszintű éghajlat- és energiapolitikai párbeszédéről oly módon, hogy a helyi hatóságok, a civil társadalmi szervezet, az üzleti közösség, a beruházók és más érdekelt felek, továbbá a lakosság is lehetőséget kapjon az abban való aktív részvételre, megvitathassa az .../... rendelet [klímarendelet] 2. cikkében meghatározott uniós klímasemlegességi célkitűzés megvalósítását és a különböző előirányzott energia- és éghajlat-politikai forgatókönyveket, a hosszú távúakat is beleértve, és áttekinthesse az elért haladást, kivéve, ha a tagállam már rendelkezik egy ugyanilyen célt szolgáló struktúrával. Az említett párbeszéd keretében az integrált nemzeti energia- és klímatervek is megvitathatók.”;

6. a 15. cikk (3) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) az üvegházhatásúgáz-kibocsátás hosszú távú csökkentésének és fokozottabb nyelönkénti eltávolításának a megvalósítása valamennyi ágazatban, összhangban az .../... rendelet [klímarendelet] 2. cikkében meghatározott uniós klímasemlegességi célkitűzéssel, mégpedig összefüggésben az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) szerint ahhoz szükséges kibocsátáscsökkentésekkel és fokozottabb nyelönkénti eltávolításokkal, hogy az Unió az üvegházhatású gázok kibocsátását költséghatékony módon csökkentse, és a Párizsi Megállapásban meghatározott hőmérsékleti célok elérése érdekében fokozza a nyelönkénti eltávolítást, hogy ezáltal az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátása és nyelönkénti eltávolítása között az Unión belül 2040-re egyensúlyt érjen el, [...] továbbá adott esetben azt követően negatív kibocsátást érjen el;”

7. az I. melléklet 1. része a következőképpen módosul:

a) az A. szakasz 3.1.1. pontjának i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. A 2.1.1. pontban említett, az (EU) 2018/842 rendelet alapján meghatározott cél elérését célzó szakpolitikák és intézkedések, valamint az (EU) 2018/841 rendeletnek való megfelelést célzó szakpolitikák és intézkedések, amelyek az eltávolítás fokozása érdekében felölelik az összes fontos kibocsátó ágazatot, szem előtt tartva az .../... rendelet [klímarendelet] 2. cikkében meghatározott klímasemlegességi célkitűzést”;

b) a B. szakasz a következő 5.5. ponttal egészül ki:

„5.5. A tervezett szakpolitikák és intézkedések hozzájárulása az .../... rendelet [klímarendelet] 2. cikkében meghatározott uniós klímasemlegességi célkitűzés megvalósításához”;

7a. a 45. cikk helyébe a következő szöveg lép:

A Bizottság a Párizsi Megállapodás 14. cikke szerinti minden globális értékelést követő hat hónapon belül beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet működéséről, az energiaunió irányításához való hozzájárulásáról, a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljaihoz való hozzájárulásáról, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai célok és az (EU) .../... rendelet [klímarendelet] 2. cikke (1) bekezdésében kijelölt uniós klímasemlegességi célkitűzés elérése felé tett előrehaladásról, az energiaunió további célkitűzéseiről és arról, hogy az e rendeletben meghatározott tervezési, jelentéstételi és ellenőrzési rendelkezések megfelelnek-e az egyéb uniós jognak vagy az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményéhez és a Párizsi Megállapodáshoz kapcsolódó határozatoknak. A Bizottság adott esetben a jelentéshez jogalkotási javaslatokat csatolhat.

8. a VI. melléklet c) pontjának viii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„viii. a szakpolitika vagy intézkedés által az .../... rendelet [klímarendelet] 2. cikkében meghatározott uniós klímasemlegességi célkitűzés eléréséhez, valamint a 15. cikkben említett hosszú távú stratégia megvalósításához tett hozzájárulás értékelése;”.

11. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező, és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök
